

POSTANOWIENIE

K., dnia 13-05-2016 r.

Sąd Okręgowy w Koninie, I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: SSO Iwona Złoty
Sędzia: SO Aleksandra Bolczyk
Sędzia SO Iwona Przyłębska-Grzybowska
Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Radziemska

po rozpoznaniu w dniu 13-05-2016 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z wniosku P. P.

przy udziale (...) SA w G.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 6 października 2015r sygn. akt I Ns 21/14

postanawia:

1. oddalić apelację.

2. zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

Aleksandra Bolczyk Iwona Złoty Iwona Przyłębska – Grzybowska

I 1 Ca 52/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawca P. P. wniósł o ustanowienie na rzecz (...) S.A. na nieruchomości położonej w miejscowości N., gmina W., powiat (...), województwo (...), w skład której wchodzi działki oznaczone w ewidencji gruntów numerami geodezyjnymi (...), dla których prowadzona jest księga wieczysta o nr (...) służebności przesyłu, której treścią jest znoszenie istnienia dotychczas posadowionych urządzeń przesyłowych i linii napowietrznej 0,4 kV, w tym prawa korzystania z nieruchomości obciążonej w zakresie niezbędnym do dokonywania konserwacji, remontów i modernizacji tych linii wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren odpowiednim sprzętem oraz przebiegu wskazanym w załączonej do wniosku mapie poglądowej, za jednorazowym wynagrodzeniem w kwocie 14 982,89 zł, płatnym na rzecz wnioskodawcy od uczestniczki postępowania. Pismem z dnia 3.02.2014r. wnioskodawca, z uwagi na podział

działki (...), sprostował swój wniosek wnosząc o ustanowienie na rzecz uczestnika służebności przesyłu na działkach oznaczonych numerami geodezyjnymi (...). W w/w piśmie sprostował również nr księgi wieczystej urządzonej dla działek objętych wnioskiem, na (...). Nadto wnioskodawca wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew uczestniczka wniosła o oddalenie wniosku oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, podnosząc zarzut zasiedzenia przez uczestniczkę służebności gruntowej przesyłu z dniem 1.01.2013r.

Postanowieniem z dnia 6 października 2015r. Sąd Rejonowy w Koninie oddalił wniosek P. P., a kosztami postępowania obciążył wnioskodawcę i uczestniczkę w zakresie przez nich poniesionym.

Sąd Rejonowy ustalił, że wnioskodawca dysponuje tytułem własności względem nieruchomości położonej w obrębie N., gmina W., oznaczonej w ewidencji gruntów numerami geodezyjnymi (...) dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...). Na nieruchomości wnioskodawcy znajduje się napowietrzna linia niskiego napięcia nN 0,4 kV wchodząca w skład przedsiębiorstwa przesyłowego prowadzonego przez uczestnika. Linia zasilana jest z Głównego Punktu Zasilania - (...) B.. Wybudowana została w 1982r. Ostateczny odbiór urządzeń nastąpił w dniu 26 października 1982r. Od tego czasu linia jest przez cały czas czynna i jest w eksploatacji uczestnika, a wcześniej jego poprzednika prawnego. Po oddaniu do użytku przedmiotowa linia energetyczna była eksploatowana przez Zakłady (...). W dniu 27 lutego 1985 r. nastąpiła zmiana nazwy Zakładów (...), w skład którego wchodził m.in. Zakład (...) na Zachodni O. Energetyczny - Przedsiębiorstwo Państwowe w P.. Minister Przemysłu zarządzeniem z dnia 16 stycznia 1989 r. nr 32/ (...)/89, w drodze podziału Zachodniego O. Energetycznego w P., na bazie zakładu (...) utworzył samodzielne przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...). W drodze zarządzenia nr (...) Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1993r, a następnie aktu notarialnego z dnia 12 lipca 1993 r. Repertorium A (...) sporządzonego przez T. J. - notariusza w W. nastąpił podział i przekształcenie przedsiębiorstwa państwowego Zakład (...) w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa – Zakład (...) S.A. z siedzibą w K., wpisaną do rejestru postanowieniem Sądu Rejonowego w Kaliszu V Wydział Gospodarczy z dnia 1 sierpnia 1993 r., sygn. H-1138. Zakład (...) S.A. zmienił nazwę na (...) S.A. z siedzibą w K.. Spółka pod firmą (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. aktem notarialnym z dnia 31.07.2001 r. Repertorium A (...)sporządzonym przed A. K. notariuszem w T. nabyła od (...) Państwowych Spółka Akcyjna z siedzibą w W. prawo użytkowania wieczystego gruntu oraz własność budynków i urządzeń energetycznych, stanowiących odrębną nieruchomość, położonego w miejscowości P., gmina B. oznaczonego w ewidencji gruntów numerem geodezyjnym (...), na której znajduje się Główny Punkt Zasilania (...) B.. W drodze uchwały z dnia 26 listopada 2004 r. w ramach połączenia spółek energetycznych dokonane zostało przeniesienie całego majątku spółki (...) S.A. na spółkę przejmującą (...) S.A. z siedzibą w G.. (...) S.A. z siedzibą w G. została przekształcona w (...) S.A. z siedzibą w G., ta zaś w (...) S.A. z siedzibą w G.. Sąd rejonowy ustalił, że w trakcie użytkowania linii elektroenergetycznych uczestnik oraz jego poprzednicy prawni wykonywali czynności eksploatacyjne polegające na wykonywaniu pomiarów, przeglądów, usuwaniu usterek.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie osobowego i rzeczowego materiału dowodowego.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy zważył, że istota sprawy sprowadzała się do ustalenia czy doszło do zasiedzenia przez uczestniczkę prawa służebności gruntowej odpowiadającej w swej treści służebności przesyłu względem nieruchomości wnioskodawcy. Dalsze rozważania odnoszące się do istnienia przesłanek przemawiających za ustanowieniem służebności, a także należnego wnioskodawcy z tego tytułu wynagrodzenia, warunkowane byłyby dopiero stwierdzeniem niezasadności zarzutu zasiedzenia zgłoszonego przez uczestniczkę.

Sąd Rejonowy wskazał, że instytucja zasiedzenia służebności gruntowej uregulowana została w treści art. 292 k.c. W jej świetle służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie tylko w wypadku, gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia. W pozostałym zakresie do zasiedzenia służebności gruntowej stosuje się odpowiednio przepisy o nabyciu własności przez zasiedzenie. Okres potrzebny do nabycia służebności wskazuje treść odpowiednio

stosowanego art. 172 k.c. W zależności od tego czy posiadacz korzysta ze służebności w dobrej czy w złej wierze wynosi on dwadzieścia albo trzydzieści lat.

W ocenie Sądu Rejonowego kwestią wymagającą wyjaśnienia, a związaną z biegiem terminu zasiedzenia w niniejszej sprawie pozostawała okoliczność, podniesiona przez wnioskodawcę już w piśmie wszczynającym postępowanie, dopuszczalności doliczenia okresu posiadania służebności przez przedsiębiorstwo państwowe (będące poprzednikiem uczestniczki) przypadające przed dniem 1 lutego 1989 r., a więc przed wejściem w życie ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny (Dz. U. z 1989 r. Nr 3, poz. 11), znoszącej zasadę jednolitej władzy państwowej, do okresu posiadania biegnącego po tym dniu. Zasada jednolitego funduszu własności państwowej oznaczała, że państwowa osoba prawna nie mogła przeciwstawić Skarbowi Państwa jakichkolwiek własnych uprawnień, jednakże w stosunkach zewnętrznych z osobami trzecimi miała pozycję taką jak właściciel. W konsekwencji wszelkie roszczenia, jakie powstawały ze względu na składniki mienia państwowego pozostające w zarządzie państwowej osoby prawnej, realizowała w imieniu własnym ta osoba (uchwała Sądu Najwyższego w składzie siedmiu sędziów z dnia 16 października 1961 r., sygn. I CO 20/61, OSN 1962/II/41; postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 14 czerwca 1963 r., sygn. I CR 336/63, OSNCP 1964/11/223; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 1984 r., sygn. III CZP 28/84, OSNCP 1985/1/11). Stąd też o ile w relacjach wewnętrznych między Skarbem Państwa a państwową osobą prawną posiadaczem samoistnym nieruchomości państwowej było zawsze państwo, o tyle z punktu widzenia relacji zewnętrznych przedsiębiorstwo państwowe, które władało oddaną mu w zarząd nieruchomością, powinno być uznawane za posiadacza samoistnego nieruchomości niezależnie od tego, czy była to nieruchomość państwowa, z tym zastrzeżeniem, że posiadanie to było sprawowane w imieniu Skarbu Państwa, nie zaś przedsiębiorstwa państwowego jako takiego. Sąd Rejonowy wskazał, że stanowisko takie potwierdza również aktualne orzecznictwo Sądu Najwyższego, w świetle którego korzystanie przez przedsiębiorstwo państwowe z nieruchomości w sposób odpowiadający treści służebności gruntowej, prowadzące do zasiedzenia służebności gruntowej przed dniem 1 lutego 1989 r. stanowiło podstawę do nabycia tej służebności przez Skarb Państwa (uchwała Sądu Najwyższego z 22 października 2009 r., sygn. III CZP 70/09, OSNC 2010/5/64).

Sąd Rejonowy podniósł, że wbrew stanowisku postulowanemu przez wnioskodawcę, które poparł on jedynie orzeczeniem Sądu Najwyższego o charakterze incydentalnym względem obowiązującej linii orzeczniczej, nie może budzić wątpliwości fakt, że przedsiębiorstwo państwowe przed 1 lutego 1989 r. występowało w charakterze posiadacza samoistnego służebności nieruchomości, zaś okres jego nieprzerwanego posiadania, w zależności od stanu faktycznego sprawy, mógł prowadzić do zasiedzenia, bądź też doliczenia do okresu posiadania następcy prawnego, zgodnie z odpowiednio stosowaną treścią art. 176 § 1 k.c.

Zdaniem Sadu Rejonowego uczestniczka pozostawała posiadaczem samoistnym w złej wierze. Posiadaczem takim jest bowiem zawsze ten, kto wie albo wiedzieć powinien na podstawie towarzyszących okoliczności, że nie przysługuje mu prawo własności (por. St. Rudnicki, G. Rudnicki Komentarz do Kodeksu cywilnego. Księga druga. Własności i inne prawa rzeczowe. Warszawa 2011 str. 397, A. Cisek [w:] E. Gniewek (red.) Kodeks cywilny. Komentarz. Warszawa 2008 str. 375). Przedsiębiorstwo energetyczne, wykonujące uprawnienia posiadacza na przestrzeni lat, wiedziało, że nie przysługuje mu prawo rzeczowe względem nieruchomości, z której korzystało na skutek posiadania na niej linii energetycznej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2008 r., sygn. II CSK 346/08, LEX nr 484714). W niniejszej sprawie bieg terminu zasiedzenia rozpoczął się od dnia oddania do użytku urządzeń elektrycznych po ich posadowieniu na nieruchomości wnioskodawcy w zakresie odpowiadającym treści służebności, tj. od dnia 26 października 1982 r. Przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) ze służebności korzystało na rzecz Skarbu Państwa do dnia 1 sierpnia 1993 r., kiedy to powołany został Zakład (...) S.A. z siedzibą w K., który przejął majątek przedsiębiorstwa państwowego Zakład (...). W ocenie Sądu Rejonowego po okresie trzydziestu lat nieprzerwanego korzystania przez uczestnika i jego poprzedników prawnych z urządzeń przesyłowych, tj. w dniu 26 października 2012 r. uczestnik zasiedział służebność gruntową względem nieruchomości powoda, która to służebność w swojej treści odpowiada służebności przesyłu. Spółka będąca poprzedniczką prawną uczestniczki weszła w prawa skomercjalizowanego przedsiębiorstwa państwowego (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2002 r., sygn.

III CZP 71/02, Wokanda 2003 nr 6 str. 1), a uczestniczka zgodnie z przepisami k.s.h. na skutek połączenia stała się następcą prawnym poprzedzającej ją spółki.

Sąd Rejonowy wskazał, że służebność gruntowa jest prawem związanym z nieruchomością, stanowi więc jej część składową (art. 50 k.c.) i może być przenoszona tylko razem z prawem własności nieruchomości (St. Rudnicki, G. Rudnicki Komentarz do Kodeksu cywilnego. Księga druga. Własności i inne prawa rzeczowe. Warszawa 2011 str. 530 i str. 494). Poprzedniczka prawna uczestnika (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. nabyła użytkowanie wieczyste nieruchomości władnącej względem nieruchomości wnioskodawcy (Główny Punkt Zasilania B.), do której to przyłączone są urządzenia energetyczne posadowione na nieruchomości powoda od (...) Państwowych Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na podstawie umowy sprzedaży zawartej w dniu 31.07.2001 r. sporządzonej przed A. K. notariuszem w T.. Wobec powyżej poczynionych ustaleń Sąd Rejonowy stwierdził, że uczestniczka zgodnie ze zgłoszonym przez nią zarzutem zasiedzenia, w dniu 26 października 2013 r. nabyła służebność gruntową na nieruchomości wnioskodawcy w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu. Okoliczność ta determinowała oddalenie wniosku o ustanowienie służebności przesyłu oraz przyznania wynagrodzenia za jej ustanowienie. O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

Apelację od powyższego orzeczenia złożył wnioskodawca zaskarżając je w całości i zarzucając:

1. obrazę przepisów art. 292 k.c. w zw. z art. 172 k.c. i art. 352 k.c. poprzez błędne przyjęcie, że uczestniczka nabyła przez zasiedzenie służebność przesyłu przed złożeniem przez wnioskodawcę wniosku o ustanowienie służebności przesyłu,
2. obrazę przepisów art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1990r. o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości oraz art. 128 k.c. w brzmieniu obowiązującym od 1 lutego 1989r. przez błędne przyjęcie, że uczestniczka była samoistnym posiadaczem urządzeń przesyłowych posadowionych na gruncie wnioskodawcy do 14 września 1995r., tj. do czasu, gdy działki objęte wnioskiem zostały zakupione przez wnioskodawcę na mocy aktu notarialnego w K. od Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w K. w likwidacji, a w konsekwencji powyższego:
3. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść zaskarżonego postanowienia polegający na błędnym przyjęciu, że uczestniczka nabyła prawo służebności przez zasiedzenie.

W oparciu o powyższe zarzuty wnioskodawca wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z orzeczeniem o kosztach postępowania;
2. zasądzenie od uczestniczki postępowania kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Uczestniczka wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kosztów zastępstwa prawnego w instancji apelacyjnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy okazała się nieuzasadniona.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego i rozważania prawne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Należy jednak zauważyć, że przy ocenie posiadania prowadzącego do zasiedzenia służebności trzeba mieć na uwadze, że zgodnie z art. 292 k.c. do nabycia służebności gruntowej przez zasiedzenie stosuje się przepisy o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie jedynie odpowiednio. Tym samym posiadania prowadzącego do nabycia służebności gruntowej przez zasiedzenie nie należy utożsamiać z posiadaniem prowadzącym do nabycia przez zasiedzenie własności nieruchomości. Zgodnie z art. 352 k.c., kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności, jest posiadaczem służebności, a do posiadania służebności przepisy

o posiadaniu rzeczy stosuje się tylko odpowiednio. Przy ocenie posiadania prowadzącego do zasiedzenia służebności gruntowej chodzi o faktyczne korzystanie z gruntu w takim zakresie i w taki sposób, w jaki czyniłaby to osoba, której przysługuje służebność. Ponadto skoro z zebranego materiału dowodowego wynika, że termin zasiedzenia służebności rozpoczął bieg w dniu 26 października 1982r., a poprzednik prawny uczestniczki był posiadaczem służebności w złej wierze, to zgodnie z art. 172 § 2 k.c. w zw. z art. 292 k.c. termin zasiedzenia upłynął z dniem 26 października 2012r.

Rację ma apelujący, że do 31 stycznia 1989r., gdy obowiązywała zasada jednolitości własności państwowej i gdy zarówno właścicielem nieruchomości obciążonej jak i posiadaczem służebności gruntowej o treści służebności przesyłu oraz właścicielem nieruchomości władnącej był Skarb Państwa nie mogło w ogóle dojść do zasiedzenia służebności gruntowej przesyłu. Właściciel nie może bowiem nabyć przez zasiedzenie służebności gruntowej na nieruchomości stanowiącej jego własność. Nie można jednak zgodzić się z zarzutem wnioskodawcy, że do 1995r., tj. do czasu nabycia nieruchomości przez wnioskodawcę nieruchomość objęta wnioskiem stanowiła własność Skarbu Państwa.

Z uwagi na powyższy zarzut Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z dokumentów i akt księgi wieczystej nr (...). Na k. 472 i 473 dokumentów księgi wieczystej znajduje się wypis aktu notarialnego sporządzonego w dniu 12 kwietnia 1978r. w Państwowym Biurze Notarialnym w K. Rep.(...)z treści którego wynika, że właścicielami nieruchomości rolnej położonej w miejscowości N. oznaczonej nr (...) (z której wydzielone zostały w późniejszym okresie działki nr (...) stanowiące obecnie własność wnioskodawcy i objęte wnioskiem) były osoby fizyczne, tj. D. i T. małżonkowie T., którzy przedmiotowym aktem notarialnym sprzedali nieruchomość Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w K., która to Spółdzielnia była właścicielem nieruchomości do dnia 14 września 1995, kiedy to aktem notarialnym Rep. A Nr (...) sporządzonym przed notariuszem A. P. w K. zbyła własność tej nieruchomości w drodze umowy sprzedaży wnioskodawcy. Powyższe dokumenty jednoznacznie przeczą stanowisku apelującego, aby w okresie biegu terminu zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej swą treścią służebności przesyłu nieruchomość będąca obecnie własnością wnioskodawcy stanowiła własność Skarbu Państwa. Wszelkie więc zarzuty apelacji zmierzające do wykazania, że nie mogło dojść do zasiedzenia służebności na rzecz uczestniczki postępowania, albowiem do 1995r. nieruchomość obciążona stanowiła własność Skarbu Państwa pozostają bezzasadne.

Jak wyżej wskazano, termin zasiedzenia służebności upłynął z dniem 26 października 2012r., a zatem przed złożeniem wniosku o ustanowienie służebności przesyłu, który to wniosek złożony został w Sądzie Rejonowym w Koninie w dniu 4 stycznia 2014r., a nie jak wskazano w apelacji w dniu 20 maja 2010r., co wprost wynika z prezentaty Sądu Rejonowego w Koninie na wniosku.

Ma rację skarżący, że zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. złożenie w sądzie wniosku o ustanowienie służebności przerywa bieg terminu zasiedzenia. Należy jednak zauważyć, że może to nastąpić tylko w czasie biegu terminu, nie zaś po jego upływie. Skoro termin zasiedzenia służebności rozpoczął swój bieg w dniu 26 października 1982r. i zakończył w dniu 26 października 2012r., to złożenie wniosku przez P. P. w dniu 4 stycznia 2014r. nie mogło przerwać biegu terminu. Natomiast wcześniejsze pozasądowe negocjacje między uczestnikami, pisemne wezwania nie wypełniają dyspozycji art. 123 § 1 k.c., wobec czego nie mogły doprowadzić do przerwania biegu terminu zasiedzenia służebności.

Nie można również podzielić zarzutów naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 292 k.c. w zw. z art. 172 k.c. i art. 352 k.c. poprzez błędne przyjęcie, że uczestniczka nabyła przez zasiedzenie służebność przesyłu przed złożeniem przez wnioskodawcę wniosku o ustanowienie służebności przesyłu. Apelujący nie uzasadnił tego zarzutu. Prawidłowe w ocenie Sądu Okręgowego ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego, dokonane w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, słusznie doprowadziły ten Sąd do wniosku, że przed złożeniem przez wnioskodawcę wniosku w niniejszej sprawie upłynął bieg terminu zasiedzenia służebności na rzecz uczestniczki. W świetle bowiem ugruntowanego już stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w licznych judykatach, nie budzi wątpliwości, że dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu jeszcze przed ustawowym uregulowaniem tej służebności (m.in. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2008 roku, sygn. III CZP 89/08, publ. LEX nr 458125; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2011 roku, sygn. V CSK 502/10,

publ. LEX nr 1096048; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2008 roku, sygn. III CSK 73/08, publ. LEX nr 461735; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2012 roku, sygn. IV CSK 183/11, publ. LEX nr 1130302).

Wnioskodawca nie wskazał w apelacji jakiego błędu w ustaleniach faktycznych mającego wpływ na treść zaskarżonego postanowienia dopuścił się Sąd Rejonowy podając jedynie ogólnikowo, że polega on na błędnym przyjęciu, że uczestniczka nabyła prawo służebności przez zasiedzenie. Jeżeli wnioskodawca miał na myśli, że nieruchomości obciążona służebnością stanowiła do 1995r. własność państwową, to wyżej już wyjaśniono, że zarzut ten nie znajduje potwierdzenia w zebranym w sprawie materiale dowodowym.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił apelację. O kosztach postępowania apelacyjnego orzekł na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. mając na uwadze wynik postępowania. Należy bowiem zauważyć, że w sprawie o ustanowienie służebności, w której podniesiono zarzut zasiedzenia interesy uczestników postępowania są ewidentnie sprzeczne.

Aleksandra Bolczyk Iwona Złoty Iwona Przyłębska-Grzybowska